

1S kapitola 2.

[1] Chana se takto modliła: "Mé srdce jásosem oslavuje Hospodina, můj roh se zvedá dík Hospodinu. Má ústa se otevřela proti nepřátelům, raduji se ze tvé spásy. [2] Nikdo není svatý mimo Hospodina, není nikoho krom tebe, nikdo není skálou jako náš Bůh. [3] Nechte už těch povýšených řečí, urážka ať z úst vám neunikne! Vždyť Hospodin je Bůh vševědoucí, neobstojí před ním lidské činy. [4] Zlomen je luk bohatýrů, ale ti, kdo klesali, jsou opásáni statečností. [5] Sytí se dávají najmout za chléb, hladoví přestali lačnět. Neplodná posedmé rodí, syny obdařená chřadne. [6] Hospodin usmrcuje i obživuje, do podsvětí přivádí a vyvádí též odtud. [7] Hospodin ochuzuje i zbohacuje, poníží a též povyšuje. [8] Nuzného pozvedá z prachu, z kalu vytahuje ubožáka; posadí je v kruhu knížat a za dědictví jim dá trůn slávy. Vždyť pilíře země patří Hospodinu, on sám založil svět na nich. [9] On střeží nohy svých věrných, ale svévolníci zajdou ve tmách; svou silou se nikdo neprosadí. [10] Ti, kdo s Hospodinem vedou spor, se zděsí, až on z nebe na ně zaburácí. Hospodin povede při i s dálavami země. Udělí moc svému králi, roh svého pomazaného zvedne." [11] Elkána odešel do svého domu do Rámy. A chlapec konal službu Hospodinu pod dohledem kněze Élího. [12] Synové Élího byli ničemníci, neznali se k Hospodinu. [13] Uplatňovali vůči lidu tento kněžský řád: Kdykoli někdo připravil obětní hod, přicházel kněžský mládenec s trojzubou vidlicí, právě když se maso vařilo. [14] Vrazil ji do kotle nebo do hrnce, do kotlíku nebo do kotlíku nebo pekáče, a co vidlice zachytila, to si bral kněz pro sebe. Tak to dělávali všem z Izraele, kteří tam do Šíla přicházeli. [15] Dokonce dříve než obrátili tuk v obětní dým, přicházel kněžský mládenec a říkal obětujícímu muži: "Dej knězi maso na pečení. Nepřijme od tebe maso vařené, ale syrové." [16] Když mu ten člověk řekl: "Napřed se musí obrátit tuk v obětní dým, pak si vezmi, po čem toužíš", odpovídal: "Nikoli. Dej to hned. Nedáš-li, vezmu si to násilím." [17] Hřích těch mládenců byl před Hospodinem nesmírně veliký, protože lidé znevažovali Hospodinovy obětní dary. [18] Ale Samuel konal službu před Hospodinem, mládeneček přepásaný Iněným efodem. [19] Jeho matka mu dělávala malou pláštěnku a rok co rok mu ji přinášela, když putovala se svým mužem, aby obětovali výroční oběť. [20] Élí žehnal Elkánovi a jeho manželce. Říkal: "Nechť tě Hospodin zahrne potomstvem z této ženy místo vyprošeného, který byl vyprošen pro Hospodina." Pak odcházeli domů. [21] Hospodin navštívil Chanu a ta otěhotněla a porodila tři syny a dvě dcery. Mládeneček Samuel však vyrůstal při Hospodinu. [22] Élí byl již velmi starý. Slyšel o všem, čeho se dopouštěli jeho synové na celém Izraeli, i o tom, že obcovali se ženami konajícími službu u vchodu do stanu setkávání. [23] Žíkal jim: "Proč děláte takové věci? Ode všeho lidu slyším o vás samé zlé věci. [24] To nejde, moji synové! Není to dobrá zpráva, kterou slyším; svádíte Hospodinův lid k přestoupením. [25] Jestliže hřeší člověk proti člověku, je rozhodčím nad ním Bůh. Zhřeší-li však člověk proti Hospodinu, kdo nad ním bude rozhodčím?" Ale oni svého otce neposlouchali. Hospodin tedy rozhodl, že propadnou smrti. [26] Mládeneček Samuel však prospíval a byl oblíben u Hospodina i u lidí. [27] Tu přišel k Élímu muž Boží a řekl mu: "Toto praví Hospodin: Což jsem se nezjevil právě tvému rodu, když byli v Egyptě v područí domu faraónova? [28] Vyvolil jsem si jej ze všech izraelských kmenů za kněze, aby na mém oltáři přinášel zápalné oběti, aby páčil kadidlo a nosil přede mnou efód. Tvému rodu jsem dal všechny ohnivé oběti synů Izraele. [29] Proč pošlapáváte můj obětní hod a dar, které jsem přikázal pro tento příbytek? Ctil jsi své syny více než mne. Ztloustli jste z prvotin všech obětních darů Izraele, mého lidu. [30] Proto slyš výrok Hospodina, Boha Izraele. Prohlásil jsem sice, že tvůj dům a tvůj rod budou přede mnou konat svůj úřad věčně. Ale nyní je toto Hospodinův výrok: Jsem toho dalek! Ty, kdo mě ctí, poctím, ale ti, kdo mnou pohrdají, budou zlehčeni. [31] Hle, přicházejí dny, kdy odetnu rámě tobě i tvému rodu, takže tvůj dům zůstane bez starce. [32] Spatříš soužení, jež dolehne na příbytek při všem dobrém, co Bůh učiní Izraeli. Už nikdy nebude v tvém domě stařec; [33] jen jediného z tvých od svého oltáře nevyhladím. Tvé oči vyhasnou a tvá duše se naplní steskem; všichni, kdo rozmnoží tvůj dům, zemřou v mužném věku. [34] Co přijde na oba tvé syny, Chofního a Pinchasa, bude pro tebe znamením: oba zemřou v týž den. [35] Sobě však ustanovím věrného kněze, který bude konat, co mám na srdci a v myslí. Vybuduji mu trvalý dům, kde bude vykonávat po všechny dny svůj úřad před mým pomazaným. [36] Každý pak, kdo zbude v tvém domě, přijde se mu poklonit kvůli kousku stříbra a bochníku chleba a řekne: 'Připoj mě prosím k některé skupině kněží, abych s nimi mohl jíst sousto chleba.'"